

[Jørgen Gram.]

når der ikke er mere, skal vi sige samvittighedsfuldhed hos dem, der kommer med disse tilbud.

Peder Jakobsen: Efter den forhandling, der har fundet sted, har jeg de bedste forhåbninger om, at der virkelig kommer noget ud af den kritik, som er rettet mod dette forslag, så der virkelig sker en ændring af de nuværende forhold. Jeg begrundet det med, at det faktisk kun er regeringens repræsentant, det ærede medlem hr. Marinus Sørensen, som har sagt, at man skal opretholde det nuværende system, og det ærede medlem hr. Marinus Sørensen er jo alligevel gået så vidt, at han faktisk kun regner med, at de nuværende eksportudvalg skal have den opgave at være rådgivende og vejledende. Hvis de nuværende eksportudvalgs opgave koncentreret til det, er vi fra konservativ side indforstået dermed. Når vi handler på den måde, at vi sælger vore landbrugsvarer til vidt forskellige priser og i vidt forskellige kontingenter til de forskellige lande, må der selvfølgelig være et organ til at holde øje med, at disse handelsaftaler overholdes. Det, der er galt, er, at de nuværende eksportudvalg samtidig sidder som eksportører og sidder med et statsmonopol. Det er det system, vi fra konservativ side mener vi skal bort fra, og jeg tror, at man let kan finde et organ til afløsning, således at eksportudvalgene kun bliver rådgivende og vejledende.

Aage Fogh: Den højtærede minister gav i sit indlæg den oplysning, at landbrugsorganisationerne var spurgt angående eksportudvalgenes opretholdelse, men at der endnu ikke var indløbet svar. Det forbavser mig noget, for det er mere end to måneder siden, at det udvalg, jeg er medlem af, havde det spørgsmål til drøftelse, og det er i hvert fald besvaret for dette udvalgs vedkommende. Der var det ganske interessante, at handelens repræsentant i det udvalg, en grosserer, vel nok turde siges at være en af de mest modvillige til at gå til en afvikling. Det har vel sin naturlige forklaring i, at de, der sidder i et eksportudvalg, ikke behøver at anstrenge sig så forfærdeligt meget, dem går det godt. Men det forbavser mig som sagt noget, at det ikke efter to måneders forløb er lykkedes organisationerne at få et svar frem til den højtærede minister.

Jeg vil gøre en bemærkning til det ærede medlem hr. Jørgen Gram, der sagde, at vi skal have den størst mulige pris hjem for vore varer. Det synes at lyde så naturligt, men hvis han dermed tænker på den højst

mulige notering for varerne, behøver det ingenlunde at være rigtigt. Lad os tage et rent teoretisk eksempel. Hvis vi har 10 mill. tdr. kartofler i Danmark, som vi ikke kan spise, og vi kan eksportere den ene mill. tdr. til 20 kr. td. og må give de andre til grisene, hvorved der kun kan opnås en betaling på 8—10 kr. pr. td., så kan det være en god forretning, hvis en privatmand kommer og siger: jeg kan sælge de 9 mill. tdr. til 17 kr. pr. td. Derfor kan man ikke ganske simpelt sige, at den, der ikke kan opnå topnotering, ikke må have lov at handle. Hvis der kommer en privatmand, der kan sælge varer, som vi har for meget af, til en pris, der ligger under den topnotering, som udvalget kan opnå, er det ikke givet, at han bør udelukkes. Det gælder om at få de flest mulige penge hjem, men det drejer sig altså ikke altid om at få den højeste pris.

Det har glædet mig at høre forhandlingerne her i dag, fordi de synes mig at love godt for, at man kan nå et forstandigt resultat på dette område.

Bjørner: Det ærede medlem hr. Aage Fogh nævnte, at han havde erfaringer for, at det i mange tilfælde var de private grosserer, der var imod ophævelsen af eksportmonopolet. Det tror jeg såmænd gerne, for folk, der hygger sig under et monopol, synes, at det går meget godt, og det gælder, hvad enten det er landbrugere i et eksportudvalg, eller det er handelens folk i et andet udvalg. Men det er ligesom der sættes en plet på handelens indstilling, og derfor vil jeg gerne fremhæve, at handelens hovedorganisationer, til trods for at enkelte af deres medlemmer kan hygge sig under det monopolistiske system, til stadighed er gået imod, at man bevarer denne monopolstilling for landbrugseksporten, uanset om der er nogle af deres egne medlemmer, det går ud over. Hvis denne indstilling kunne trænge igenem også inden for andre af de store erhvervsorganisationer, kom vi lettere tilbage til fri konkurrenceforhold.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Marinus Sørensen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.